

27. marca 2011 Petržalka Jn 4, 5-15. 19b-26. 39a. 40-42 Ježiš prišiel do samarijského mesta menom Sychar neďaleko pozemku, ktorý dal Jakub svojmu synovi Jozefovi. Tam bola Jakubova studňa. Ježiš **unavený** z cesty sadol si k studni. Bolo okolo poludnia. Tu prišla po vodu istá Samaritánka. Ježiš jej povedal: „**Daj sa mi napíť!**“ Jeho učeníci odišli do mesta nakúpiť potraviny. Samaritánka mu povedala: „**Ako si môžeš ty, Žid, pýtať vodu od mňa, Samaritánky?**“ Židia sa totiž so Samaritánmi nestýkajú. Ježiš jej odpovedal: „Keby si poznala Boží dar a vedela, kto je ten, čo ti hovorí: ‚Daj sa mi napíť,‘ ty by si poprosila jeho a on by ti dal živú vodu.“ Žena mu povedala: „Pane, ani vedro nemáš a studňa je hlboká. Odkiaľ máš teda živú vodu? Si azda väčší ako náš otec Jakub, ktorý nám dal túto studňu a pil z nej on sám i jeho synovia a jeho stáda?“ Ježiš jej odvetil: „Každý, kto pije túto vodu, bude znova smädný. Ale kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky. A voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života.“ Žena mu vravela: „Pane, daj mi takej vody, aby som už nebola smädná a nemusela sem chodiť čerpať! Vidím, že si prorok. Naši otcovia sa klaňali Bohu na tomto vrchu, a vy hovoríte, že v Jeruzaleme je miesto, kde sa treba klaňať.“ Ježiš jej povedal: „Ver mi, žena, že prichádza hodina, keď sa nebudete klaňať Otcovi ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme. Vy sa klaniate tomu, čo nepoznáte; my sa klaniame tomu, čo poznáme, lebo spása je zo Židov. Ale prichádza hodina, ba už je tu, keď sa praví ctitelia budú klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Lebo sám Otec hľadá takých ctiteľov. Boh je Duch a tí, čo sa mu klaňajú, musia sa mu klaňať v Duchu a pravde.“ Žena mu vravela: „Viem, že príde Mesiáš, zvaný Kristus. Až príde on, zvestuje nám všetko.“ Ježiš jej povedal: „To som ja, čo sa rozprávam s tebou.“ Mnoho Samaritánov z toho mesta uverilo v neho. Keď Samaritáni prišli k nemu, prosili ho, aby u nich zostal. I zostal tam dva dni. A ešte oveľa viac ich uverilo pre jeho slovo. A žene povedali: „Už veríme nielen pre tvoje slovo, ale sami sme počuli a vieme, že toto je naozaj Spasiteľ sveta“

Drahé sestry a bratia!

Ako **deti**, mnohí z nás radi **čítali** životopisy svätých a **snažili** sme sa **napodobňovať** ich život. Ja som sa však veľmi **rýchlo** znechutil a nechal som to tak, lebo **väčšina** z nich je vykreslená veľmi **nereálne**. Vo všetkom boli dokonalí, nikdy sa **nepotkli**, akoby ľudia z **iného** sveta, ktorí sa **nedajú** nasledovať.

V **dnešnom** evanjeliu nám Ježiš zanecháva **vzor**, ktorý sa **dá** nasledovať. **Seba** samého. On sa nám **skutočne** stal podobný vo všetkom, **okrem** hriechu. **Čítali** sme, ako si **unavený** z cesty sadá k studni, presne tak, ako by bol unavený **každý** z nás. A tým sa stáva niekým **blízkym** pre nás a nie vzdialeným, ktorý by nepoznal **ľudské** podmienky. Práve v tom je **veľkosť** Boha, že dokáže **prijat'** ľudský život ako **celok**, aj s jeho slabosťami a **únavou**.

Už v **prvotnej** Cirkvi však boli ľudia, ktorým sa **nepáčil** obraz Boha, ktorá berie na seba ľudský život a **celý** a má **pochopenie** pre každého. V starých kódexoch pri **opisovaní** evanjelií si napríklad niektorí **horlivci** dovolili vynechať príbeh o Ježišovi a **cudzoložnici**, lebo sa im Ježiš v tejto epizóde zdal príliš milosrdný a **blahoslenný**. Nemali problém **cenzurovať** samotného Boha.

A nie je tomu inak ani v **našej** dobe. Mali by sme si dať **pozor**, aby sme prijímali **zvest'** o Ježišovi celú. K nej patrí aj to, že Ježiš bol aj **unavený**, vedel si odpočinúť a **poprosiť** pomoc od Samaritánky, aby sa **mohol** napiť. Nehral sa na super hrdinu, ktorý by nemal **žiadne** potreby. Ježiš má **pochopenie** pre všetko to, čo **vytvára** náš život a rád by **vstúpil** do všetkých oblastí nášho života, nielen do tých **vznešených**, dôstojných a čistých, ale aj tam, kde **oddychujeme**, zabávame sa a **tešíme** sa.

Mnohí **kresťania** často myslia na Boha, keď im je **t'ažko**, keď zápasia, keď sa o niečo **usilujú**, ale kto z nás je schopný **myslieť** na Boha aj vtedy keď sa má dobre, keď si **dopraje** nejakú tú pozemskú radosť? A nemalo by to byť tak, že by sme mali Boha **vpustiť** aj do týchto oblastí? Veď on ako dobrý Otec sa **raduje**, keď my sa **tešíme**. Pre neho nie je **žiadna** ľudská oblasť **nedôstojná** na vstúpenie. Preto nás jeho prítomnosť neobklopuje **len** vtedy keď sa **zbožne** modlíme v kostole, ale aj vtedy keď sa po celom **namáhavom** dni **vyvalíme** pred televízor. Aj tam chce byť s **nami** a zdieľať našu **radosť**.

Boh s nami **počíta** s takými, akí sme. Presne **takých** nás má rád. Nemiluje nejaký **vzdialený** ideálny obraz o nás samých, ale nás, ktorí tu **sedíme**, so všetkým pekným i **nepekným**, čo nás vytvára. Pred ním sa **nemusíme** hrať na niekoho, kým **nie** sme.

Po **nanebovstúpení** sa Ježiš pozeral na Zem, ktorá sa **rútila** do tmy. Iba niekoľko malých svetielok **bojzливо** žiarilo nad mestom Jeruzalem. Archanjel Gabriel, ktorý prišiel **privítať** Ježiša, sa ho spýtal: "Pane, čo sú to tie malé svetlá tam **dolu**?" "Sú to moji učeníci pri modlitbe, **zhromaždení** okolo mojej Matky. Mojím plánom je poslať im svojho **Ducha**, aby sa tie chvejúce pochodne stali večne živým **plameňom**, ktorý zapáli láskou postupne všetky **národy** na zemi." Archanjel Gabriel sa odvážil **namietnuť**. "Pane a čo urobíš, keď sa tento plán nepodarí?" Po chvíľke ticha mu Pán tíško **odpovedal**: "Ale ja **nemám** iný plán..."

My sme tiež malá pochodeň **chvejúca** sa v nesmernej hĺbke noci. Ale sme **časťou** Božieho plánu. A iné plány **neexistujú**. Aby sme však **skutočne** boli svetlom pre svet, musíme mu ukázať **dobrotivú** tvár Boha a bojovať za Boha zbraňami, ktoré nám **ponúka** on a nie ktoré si sami **vykonštruujeme**.

Dobre si pozrime, ako Ježiš **vhádza** do dialógu so Samaritánkou, ktorá pre židov predstavovala **nečistú** osobu. Pýta si od nej **pit'**, láskavo sa s ňou rozpráva a nekričí na ňu z dôvodu, že už mala **pät'** mužov a ani za jedného nebola **vydatá**. Ježišov **prívetivý** postoj je nakoniec dôvodom, že ho **prijíma** za mesiáša a je **ochotná** nanovo **usporiadať** svoj život. **Neviem, neviem**, či by bola tak **ochotná**, keby sa stretla s nami a **našou** zdrvujúcou **moralistickou** kritikou.

Keď sa tak **pozerám** na niektoré naše aktivity za boj proti **spoločenským** problémom, ako sú **potraty**, eutanázia, či **homosexualita**, veru nie som povzbudený, ale mi je **smutno**. Často totiž **bojujeme** za Krista, presne tými istými zbraňami ako **svet**. **Násilne, tvrdo, agresívne, nástojčivo**. Potom nás ale svet **nebude** brať vážne. Povie si, veď to sú **presne** takí istí ľudia ako my, **nemajú** nám čo vyčítať, **načo** by sme ich počúvali. Ježiš od nás síce žiada, aby sme boli **opatrní** ako hady, ale jednoduchí ako **holubice**. Dajme si teda pozor, aby keď **bojujeme** za Božie veci sme používali **Ježišov** spôsob, tak ako to máme **zachytené** v evanjeliách a aby sme **nepresadzovali** seba a svoju tvrdosť. Samaritánka uverila Ježišovi, lebo našla konečne **niekoho**, kto ju **pochoopil** a neodsúdil. Z **drsného** postoja apoštolov si neodniesla nič. Vonkoncom nič.

Učeníci v dnešnom **evanjeliu**, keď sa **vracajú** z nákupu potravín a vidia, že sa Ježiš **opovážil** rozprávať so Samaritánkou, ktorú oni považovali za **špinavú**, sa čudujú. Až po zoslaní Ducha Svätého **spoznajú**, že zvesť o Božom kráľovstve je pre **všetkých** ľudí, nielen pre dobrých.

Ježiš nám v dnešnú nedeľu **ponúka** živú vodu, vodu **prijatia**. Vodu, po ktorej už **nebudeme** viac smädní. Lebo často sa nám stáva, že sa cítime **osamelí**, **neprijatí** a odsúdení. On k nám dnes prichádza so svojím **pochopením**. Chce nás **presne** takí, akí sme. **Každému** jednému z nás hovorí: Ty si môj. Mám ťa rád so všetkým, čo **vytvára** tvoj svet a rád by som s tebou **zdiel'al** všetko, čo tvorí tvoj svet. Lebo bez teba, by som si **nevedel** predstaviť tento svet. Preto som ťa **obdaril nesmrteľnosťou**, aby som sa mohol tešiť z tvojej **blízkosti** po celú večnosť.

Prijmime dnes toto vyznanie lásky od Krista a **roznese** plameň radosti a lásky do **celého** sveta, aby sme svet neodsúdili, **nekritizovali** ale prijali a **milovali** a potom sa rád pridá k nás keď budeme **oslavovať** Boha za jeho veľkodušnosť a **štedrosť**. AMEN.

diakon Tomáš Jellúš, SJ